

Návštěva v Přelouči

15. 9. 2007

Je večer, všechny povinnosti dne jsou splněny a nastal tedy čas, napsat další zápis do kroniky. Usadila jsem se tedy v křesle s horkým čajem po ruce a začala přemýšlet, co opět napíši. Žádné zázraky však neočekávejte, bude to zápis z další kmenové akce z pohledu mého, tedy zkresleného mým charakterem, vnímání okolí a dalšími okolnostmi.

Ten den, patnáctého září, měla proběhnout oslava narozenin Padreho v Přelouči. Vydala jsem se tedy vlakem do Kolína, abych se tam setkala s Yučim, Wanyankou a Tinou. Původně měla se mnou z Prahy jet i Wanahča, ale byla nemocná, tak jsem jela nakonec sama. Do Kolína jsem dorazila víceméně bez problémů a po chvíli řešení nějakých věcí s glejty, kronikou a podobných záležitostí jsme se autem vydali směr Přelouč.

Protože jsem byla delší dobu nezvěstná, tak cesta probíhala za neustálého hovoru, až na malou pomlku po otázce, proč se mnou nejede Mělník a moji odpověď, protože již není důvod. Bylo pochopeno a dál se nikdo nevyptával. Klidně mohli, na skoro všechno bych odpovíděla. Rozhodně ale cesta ubíhala velice příjemně a zanedlouho jsme se ocitli v Přelouči.

Zaparkovali jsme u Padreho a začali se složitě a všemožně vybalovat z auta. To jsme kupodivu zvládli a dokonce se i velice rychle dobušili, dozvonili nebo co jsme to dělali na Padreho s rodinou. Nastěhovali jsme se na dvorek a pomohli připravit posezení. Hynek mezitím rozdělal příjemný ohýnek v ohništi a odpoledne mohlo začít.

Popřáli jsme Padremu k narozeninám, předali mu dárečky a Kolín zazpíval a zabubnoval písničku. Moc jim to šlo, to se musí uznat. Následně jsme se sesedli kolem stolu, který se prohýbal pod občerstvením a začala všeobecná debata o všem možném i nemožném. Jako vždy. Probrali jsme toho mnoho. A někteří u toho dokonce ještě zvládali vyrábět.

Dalším bodem programu bylo uznávání činů. Nejdříve přišla na řadu Hanka a činy ze šití. Přinesla toho mnoho a mnoho a mohla tak dokázat, že splnila podmínky mnoha a mnoha činů. Klobouk dolů, bylo toho opravdu hodně a krásné. Pak přišel na řadu Padre a čin z kartiček, psaní cizím písmem a heraldiky. Kartičky i písmo byly prostě úžasné. Má talent a vynalézavost. Po přednášce z erbů ovšem nastal menší rozkol mezi Kolínem a Přeloučí. Kvůli obsahu přednášky a splnění základních bodů znění činu. Nemohu soudit, kdo byl v právu, neznám ani znění daného činu ani nejsem zběhlá v heraldice, takže nevím, co bylo a co nebylo a být mělo.

Ale rozkol byl zažehnán a protože se značně ochladilo a setmělo, přesunuli jsme se do vnitřních prostor, kde se začala probírat následující akce a to korálkování v dětském domově v Sázavě. Při této příležitosti z Wanyanky vypadlo, že tam nejspíš budou hlavně kluci ve věku 15 – 16. Mně osobně spadla čelist až na koberec a hlavou mi proběhla myšlenka typu co tam proboha budeme dělat? Vždyť se nám vysmějou? No ale domluveno to bylo, tak jsme se začali domluvat kdo co umí, co bychom s nimi mohli vyrábět, co bude potřeba a co kdo sežene.

Nakonec jsme se nějak domluvili, rozloučili se a my příchozí jsme se vydali do Kolína. Tam jsme byla doprovována na vlak a vydala se směr Praha. Doma jsem oznámila do Kolína, že jsem dorazila v pořádku a po nějaké době se s vědomím krásně stráveného dne uložila je spánku.